

Sygn. akt II C 743/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Fesz

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2018 roku na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. (1)

przeciwko R. M.

o zapłatę kwoty 50 000 USD

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda J. K. (1) na rzecz pozwanego R. M. kwotę 7217zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 743/16

UZASADNIENIE

W dniu 20 czerwca 2016 roku J. K. (1) wniósł przeciwko R. M. pozew o zapłatę kwoty 50.000 USD wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pomiędzy stronami istniało zobowiązanie, którego treść wyznaczona została umową zawartą w formie ustnej - pozwany zobowiązał się do znalezienia (...) w U., zakupu auta na licytacji, naprawy pojazdu w U. i zorganizowania jego transportu do P. wraz z odprawą celną. W wykonaniu tego zobowiązania pozwany znalazł odpowiednie auto, wskazał powodowi wysokość ceny i rachunek, na jaki ma zostać ona przelana. Jednocześnie pozwany polecił dokonanie przelewu na rachunek firmy (...) kwoty 24.500 USD za zakup części i kwoty 25.500 USD tytułem wynagrodzenia za naprawę. Zgodnie z poleceniem pozwanego, powód w dniu 30 grudnia 2014 roku dokonał przelewu kwoty 24.500 USD za części, a dnia 31 grudnia 2014 roku kwoty 25.500 USD za naprawę auta. Po sprowadzeniu samochodu do P. okazało się jednak, że pojazd jest niesprawny i nie nadaje się do jazdy, a dokładniejsze oględziny auta potwierdziły, że samochód nie nosi śladów żadnych napraw. W ocenie powoda, na skutek działania pozwanego powód poniósł szkodę w wysokości 50.000 USD, która była wydatkowana na sfinansowanie napraw samochodu / pozew, k. 2-5/.

R. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył, by między stronami doszło do zawarcia umowy, wskazując iż podjął się pomocy powodowi w znalezieniu odpowiedniego pojazdu i sfinalizowania transakcji zakupu wyłącznie z pobudek grzecznościowych. Wskazywał, że nie ponosi jakiejkolwiek odpowiedzialności za niewykonanie czy nienależyte wykonanie zobowiązania przez (...) sprzedawcę samochodu nabytego przez powoda. Akcentował także, że powód nie udowodnił poniesienia szkody, gdyż realna wartość pojazdu B., po prawie 2 latach

od jego nabycia, jest zbliżona do kwoty jaką faktycznie powód mógł łącznie wydać na samochód, części, dostarczenie i naprawę /k. 38-50/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. od kwietnia 1998 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie hurtowej sprzedaży sprzętu elektronicznego i telekomunikacyjnego oraz jest współnikiem i pełni funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., działającej na rynku nowoczesnych technologii. Pozwany nigdy nie zajmował się usługami pośrednictwa w handlu samochodami czy sprowadzaniem pojazdów zza granicy. Pozwany kilkakrotnie na własny użytek sprowadzał samochody z U., współpracując z p. S. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) (...).

J. K. (1) związany jest z branżą samochodową, w latach 90. XX wieku był największym polskim dealerem samochodowym marki R., a obecnie prowadzi działalność deweloperską.

J. K. (1) i R. M. od wielu lat utrzymują stosunki towarzyskie. Kilkakrotnie pozwany na prośbę powoda pomagał mu w sprawach dotyczących komputerów czy zakupu i obsługi nawigacji samochodowej.

Dowody: wydruk z CEIDG k. 53, 54; informacja z KRS k. 55-61; wydruki ze stron internetowych k. 62-67; korespondencja e-mail k. 68-75; zeznania świadka S. K. e-protokół z dnia 27.07.2017r. w aktach I Cps 46/17 Sądu Rejonowego w Chojnicach; zeznania pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018r.

Podczas jednej z rozmów J. K. (1) poinformował R. M., że chętnie kupiłby samochód marki B. w atrakcyjnej cenie. Pozwany postanowił pomóc powodowi w odnalezieniu odpowiedniego auta.

W dniu 9 grudnia 2014 roku pozwany informował powoda o możliwości zakupu w okazyjnej cenie mało uszkodzonego samochodu marki A. (...), będącego w drodze do P., pytając czy byłby nim zainteresowany lub zna osoby które chciałyby nabyć to auto. J. K. (1) poinformował pozwanego, że przekazał w/w możliwość wspólnemu znajomemu stron, a jednocześnie przypomniał, że on sam byłby zainteresowany nabyciem samochodu marki B., nie starszego niż pięć lat, lekko uszkodzonego, z silnikiem V8, z nadwoziem typu coupe.

Dowody: korespondencja e-mail k. 76-77; zeznanie pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018 r.

R. M. odnalazł w internecie ofertę nabycia na aukcji w U. pojazdu marki B. (...) i w dniu 17 grudnia 2014 roku przesłał powodowi udostępnione w internecie przez sprzedającego - zdjęcia, specyfikację i opis pojazdu. Na zdjęciach tych było widoczne, że tył i podwozie pojazdu są uszkodzone oraz że samochód ma zamontowane koło dojazdowe. Po otrzymaniu w/w zdjęć i informacji J. K. (1) wyraził zainteresowanie zakupem pojazdu, w związku z czym pozwany skontaktował się telefonicznie ze sprzedawcą w U. i ustalił, że należałoby wpłacić zaliczkę. Pozwany poinformował o tym powoda i przekazał mu numer telefonu do sprzedawcy. Jednocześnie wieczorem 17 grudnia 2014 roku pozwany przesłał powodowi numer swojego konta bankowego, na które miała zostać wpłacona kwota 15.000zł tytułem kaucji oraz poinformował, że licytacja auta ma odbyć się w następnym dniu późnym wieczorem czasu polskiego. W dniu 18 grudnia 2014 roku wskazana kwota została przelana na rachunek pozwanego z rachunku powoda przez A. D. (1), której powód polecił wykonanie tej czynności. J. K. (1) początkowo miał wątpliwości co do zakupu w/w auta, o czym informował pozwanego, dopytywał o szczegóły oferty, o kontakt do firmy w U., o zakres potrzebnych napraw i części do przeprowadzenia naprawy pojazdu, jednak ostatecznie zdecydował się nabyć ww. samochód. Po podjęciu decyzji przez powoda, pracownicy firmy oferującej pojazd do sprzedaży podali pozwanemu dane konieczne do dokonania trzech przelewów - pierwszy na kwotę 29.000 USD miał być dokonany tytułem zapłaty za samochód na rzecz (...) Inc. jako sprzedawcy, a dwa pozostałe na kwotę odpowiednio 24.500 USD i 25.500 USD za części i za naprawę na rzecz (...). W dniu 22 grudnia 2014 roku dane te pozwany przekazał powodowi w korespondencji e-mail. W dniu 29 grudnia 2014 roku została wydana dyspozycja przelewu kwoty 29.000 USD z rachunku powoda na rachunek sprzedającego, a w dniu 30 grudnia 2014 roku dyspozycja przelewu kwoty 24.500 USD na rachunek (...). Tego samego dnia pozwany zwrócił na rachunek powoda kwotę 15.000zł, wpłaconą wcześniej jako kaucję. Z kolei w dniu 31 grudnia 2014 roku wydano dyspozycję przelewu z rachunku powoda kwoty 25.500 USD na rachunek (...).

Dowody: wydruki ze strony internetowej crashedtoys.com k. 9-10; korespondencja e-mail k. 6, 11, 14-15; potwierdzenia transakcji k. 7-8, 13, 16-17; korespondencja e-mail k. 78-81; w części zeznania świadka A. D. (2) e-protokół z dnia 17.03.2017r.; zeznanie pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018r.

J. K. (1) kontaktował się z R. M., prosząc o pomoc w transporcie samochodu do P., na co pozwany wyraził zgodę. Pozwany zadzwonił do S. K., przekazał mu, że powód jest zainteresowany zleceniem transportu zakupionego w U. pojazdu i zapytał, czy podjąłby się tego zadania. Jednocześnie pozwany przekazał powodowi numer telefonu do S. K.. Od tego momentu z S. K. w imieniu powoda kontaktowała się współpracownica powoda, p. A. D. (1).

W dniu 14 stycznia 2015 roku pozwany na prośbę powoda ponownie przesłał mu zdjęcia samochodu w stanie uszkodzonym, które były dołączone do oferty jego sprzedaży. Powód nie wnosił wówczas żadnych zastrzeżeń.

Dowody: korespondencja e-mail k. 86-87; w części zeznania świadka A. D. (2) e-protokół z dnia 17.03.2017r.; zeznania świadka S. K. e-protokół z dnia 27.07.2017r. w aktach I Cps 46/17 Sądu Rejonowego w Chojnicach; zeznanie pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018 r./

W lutym 2015 roku samochód nabyty przez powoda został przetransportowany do portu w G., o czym pozwany został powiadomiony przez pracownika (...) (...) z prośbą o przekazanie tej informacji powodowi. W dniu 25 lutego 2015 roku pozwany przekazał powodowi wiadomość, że auto zostało odprawione, że jest ono cyt. „bardzo zadbane, ze wstępnych oględzin nie ma żadnych niespodzianek poza tym co widać było na zdjęciach” oraz że przy odbiorze auta konieczne jest zapłacenie gotówką 78.648zł, na którą to kwotę składa się cło, VAT, akcyza, opłata za tłumaczenie dokumentów, opłaty skarbowe oraz wynagrodzenie transport pojazdu w U. i w Polsce. Pozwany poinformował również powoda, że przekaze mu kontakt do osoby zajmującej się sprzedażą części samochodowych, o który powód wcześniej prosił pozwanego.

Pozwany rozmawiał również z powodem na temat warsztatu, do którego należy przewieźć samochód. J. K. (1) wskazał, że pojazd ma być dostarczony do warsztatu w Ł. prowadzonego przez K. Z., z którym powód uzgadniał dokonanie naprawy auta. 4 marca 2015 roku pozwany przekazał w/w dyspozycję A. J. (1), prowadzącemu oddział (...) (...) w W.. A. J. (1) skontaktował się z kolei z J. G. świadczącym usługi transportowe i zlecił mu transport pojazdu marki B. ze składu celnego w C. do Ł.. A. J. (2) otrzymał od S. K. drogą e-mailową dokumenty dotyczące samochodu, w tym rozliczenia odprawy celnej, opinię techniczną wykonaną dla potrzeb odprawy celnej i przekazał je powodowi. W okresie od odprawienia do dostarczenia pojazdu, J. K. (1) kontaktował się telefonicznie z A. J. (2) i J. G., dopytując, kiedy auto będzie na miejscu i instruując do którego warsztatu samochodowego ma zostać dostarczone.

W dniu 6 marca 2015 roku J. G. przywiózł na lawecie pojazd B. do wskazanego warsztatu K. Z. przy ul. (...) w Ł., gdzie oczekiwał już J. K. (1). Po ściągnięciu pojazdu z lawety powód rozliczył się z J. G., wypłacając mu kwotę 78.648zł. Powód był bardzo zadowolony z dostarczonego pojazdu i nie wnosił żadnych zastrzeżeń podczas jego odbioru, dziękował pozwanemu i A. J. (2).

W dniach 6-9 marca 2015 roku R. M., zgodnie z wcześniejszą prośbą powoda, przekazał powodowi drogą e-mailową numery telefonów i dane osób, u których może kupić używane części do zakupionego pojazdu, niezbędne do przeprowadzenia naprawy.

Dowody: korespondencja e-mail k. 18; pokwitowanie k. 19; zestawienie kosztów k. 25; korespondencja e-mail k. 82-85; w części zeznania świadka A. D. (2) e-protokół z dnia 17.03.2017r.; zeznania świadka A. J. (1) e-protokół z dnia 28.04.2017r.; w części zeznania świadka K. Z. e-protokół z dnia 12.05.2017r.; zeznania świadka S. K. e-protokół z dnia 27.07.2017r. w aktach I Cps 46/17 Sądu Rejonowego w Chojnicach; zeznania świadka J. G. e-protokół z dnia 27.07.2017r. w aktach I Cps 46/17 Sądu Rejonowego w Chojnicach; zeznania pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018r.; dokumenty w aktach sprawy 5 Ds. 635/15 Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe w W. w postaci - korespondencji e-mail z dnia 04.03.2015r. k. 92; protokołu przesłuchania K. Z. k. 99-101

W dniu 23 marca 2015 roku J. K. (1) zlecił rzeczoznawcy J. K. (2) oględziny auta celem określenia jego stanu technicznego. Oględziny odbyły się w dniu 25 marca 2015 roku i w ich wyniku rzeczoznawca stwierdził: uszkodzone

wsporniki zaczepów mocujących zderzaka przedniego i tylnego, uszkodzone elementy zawieszenia koła tylnego prawego (zwrotnica, wahacze dolny i górny), uszkodzoną ramę zawieszenia tylnego i uszkodzony amortyzator koła tylnego prawego, brak koła tylnego prawego, wymienioną szybę czołową. Rzeczoznawca uznał, że uszkodzenia te nie pozwalają na eksploatację pojazdu, konieczna jest wymiana uszkodzonych części i przeprowadzenie badań diagnostycznych w uprawnionej stacji kontroli pojazdów.

Dowód: opinia techniczna z dnia 25.03.2015r. k. 20-22; zeznania świadka J. K. (2) e-protokół z dnia 08.09.2017r.

Na początku kwietnia 2015 roku pozwany kontaktował się z powodem w sprawie oferty sprzedaży działki budowlanej, którą to informację powód przekazał swojej córce.

W dniu 17 i 22 kwietnia 2015 roku powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o przedstawienie co składało się na zapłaconą przy odbiorze pojazdu kwotę 78.648zł. Pozwany przekazał tę prośbę A. J. (1), który przesłał powodowi stosowne zestawienie.

W kwietniu 2015 roku K. Z. wykonał naprawę samochodu B. nabytego przez powoda i z tego tytułu wystawił fakturę VAT na kwotę 77.047zł.

Dowody: korespondencja e-mail k. 23-24; zestawienie kosztów k. 25; korespondencja e-mail k. 97-98, 99-100; zeznania świadka A. J. (1) e-protokół z dnia 28.04.2017r.; w części zeznania świadka K. Z. e-protokół z dnia 12.05.2017r.; zeznania pozwanego R. M. e-protokół z dnia 23.03.2018 r.; dokument w aktach sprawy 5 Ds. 635/15 Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe w W. w postaci faktury VAT k. 39

W dniu 8 maja 2015 roku J. K. (1) złożył do Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe w Warszawie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez pozwanego, polegającego na wyłudzeniu od powoda w okresie od 21 grudnia do 31 grudnia 2014 roku kwoty 50.000 USD. Pod sygnaturą akt Ds. 635/15 toczyło się dochodzenie w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie około 200.000zł w okresie do 21 do 31 grudnia 2014 roku, poprzez wyłudzenie ww. pieniędzy jako opłaty za naprawę i sprowadzenie do kraju uszkodzonego pojazdu marki B. (...) na szkodę powoda, tj. o czyn z art. 286§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2015 roku postępowanie umorzono z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Dowody: dokumenty w aktach sprawy 5 Ds. 635/15 Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe w Warszawie w postaci: zawiadomienia k. 1-4; postanowienia z dnia 23.11.2015r. k. 105

W dniu 21 grudnia 2015 roku J. K. (1) wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie subsydiarny akt oskarżenia przeciwko R. M. o czyn z art. 286§1 k.k. Postanowieniem z dnia 9 maja 2016 roku Sąd umorzył postępowanie z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Dowody: dokumenty w aktach sprawy IV K 1135/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie w postaci: aktu oskarżenia k. 2-5; postanowienia z dnia 09.05.2016r. wraz z uzasadnieniem k. 69-72

Pismem z dnia 6 czerwca 2016 roku pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 50.000 USD w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania, wskazując, że pomimo wydatkowania kwoty 50.000 USD przez powoda na naprawę i części zamienne do samochodu marki B. (...) nie zostały zakupione żadne części zamienne, ani nie zostały dokonane żadne naprawy, a pozwany zobowiązał się do znalezienia odpowiedniego samochodu marki B. (...), dokonania jego zakupu, a w razie nabycia uszkodzonego samochodu – do zakupienia części zamiennych i naprawy pojazdu w U..

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania oraz wydrukiem z elektronicznego systemu śledzenia przesyłek k. 30-32

R. M. nie zapłacił J. K. (1) kwoty 50 000 USD. okoliczność bezsporna

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym wydruków korespondencji e-mail, jako niebudzących zastrzeżeń co do ich autentyczności i prawdziwości. Część dokumentów, nie powołanych w uzasadnieniu, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (obrazowała np. wcześniejsze relacje stron). Dokumenty sporządzone w języku obcym nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych, gdyż w sądach polskich językiem urzędowym jest język polski (art. 5§1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych). Oznacza to, że dowód z dokumentu sporządzonego w języku obcym sąd przeprowadzi dopiero po przetłumaczeniu go na język polski przez tłumacza przysięgłego, przy czym to strona powołująca się na dany dokument powinna złożyć go z tłumaczeniem przysięgłym, umożliwiającym przeprowadzenie dowodu z dokumentu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28.10.2014r., I ACa 504/14).

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd uwzględnił również zeznania świadków A. J. (1), S. K., J. G., które zasadniczo są wewnętrznie spójne, korelują wzajemnie ze sobą oraz znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Sąd jedynie częściowo oparł się natomiast na zeznaniach świadków A. D. (2), K. Z. i J. K. (2). W szczególności Sąd ocenił jako niewiarygodne zeznania świadka A. D. (2) co do okoliczności związanych z przelewem kwoty 15.000zł na rachunek bankowy pozwanego. Świadek zeznała bowiem z jednej strony, że kwota ta miała zostać zapłacona pozwanemu za tzw. fatygę, co sugerowałoby, iż pozwany podjął się pomóc powodowi w zakupie auta w U. za wynagrodzeniem, a jednocześnie wskazywała również na kaucję jako tytuł tej płatności, przy czym wpisała w tytule przelewu „zaliczkę za samochód”. Skoro jest bezsporne, że kwota 15000zł została zwrócona powodowi po dokonaniu zakupu pojazdu, Sąd dał w tej mierze wiarę pozwanemu, który określał ową kwotę jako kaucję. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie potwierdza również twierdzeń świadka, by wysłała mailem wiadomość do pozwanego, że przelewy do U. zostały dokonane – powód nie dołączył bowiem tych dokumentów do akt. Świadek D. nie potrafiła zrelacjonować treści rozmów stron, co w powiązaniu z zeznaniami świadków A. J. (1), S. K., J. G., pozwanego i korespondencji e-mail stron, czyni niewiarygodnym jej twierdzenia, iż pozwany był organizatorem zakupu, naprawy i sprowadzenia samochodu. Z kolei zeznania świadka K. Z. Sąd uznał za niewiarygodne w zakresie, w jakim twierdzi on, że powód zwracał się do świadka jedynie w sprawie przystosowania samochodu do rejestracji w Polsce i nie było wówczas mowy o żadnych naprawach. Przeczą bowiem temu w pierwszym rzędzie zeznania ww. świadka złożone w postępowaniu karnym, z których wynika wprost, że wcześniej powód rozmawiał ze świadkiem na temat naprawy auta, a warsztat prowadzony przez świadka zajmuje się naprawami blacharsko-lakierniczymi i likwidacją szkód komunikacyjnych. W konsekwencji trudno też dać wiarę twierdzeniom świadka, jakoby powód był oburzony i zdenerwowany stanem auta dostarczonego do warsztatu. Przeczy temu i treść korespondencji mailowej stron (zawierającej informację o stanie technicznym samochodu i miejscach gdzie można nabyć części do auta) oraz zeznania pracowników i współpracowników firmy (...) (...) oraz relacja pozwanego. Wymienione dowody sprzeciwiają się uznaniu za wiarygodnej relacji świadka J. K. (2) jakoby powód oczekiwał dostarczenia naprawionego pojazdu.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka T. K., albowiem przesłuchanie świadka przed konsulem okazało się niemożliwe. Świadek nie ustalił bowiem terminu przesłuchania, a przesłuchanie przed konsulem ma dobrowolny charakter.

Odnosząc się do dowodu z przesłuchania stron, Sąd wskazuje, iż został on ograniczony do przesłuchania pozwanego, albowiem powód – prawidłowo wezwany na rozprawę w dniu 23 marca 2018 roku – nie stawił się i nie wyjaśnił przyczyn swojej nieobecności. Zeznania pozwanego Sąd uznał zaś za zasadniczo zasługujące na wiarę. Są one bowiem spójne i w znacznej mierze znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, tj. uznanych za wiarygodne dokumentach i zeznaniach świadków A. J. (1), S. K. oraz J. G..

Ponadto Sąd – mając na uwadze treść art. 227 kpc i art. 278§1 k.p.c. – oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdu. W ocenie Sądu, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie było konieczne wyjaśnienie okoliczności wymagających wiadomości specjalnych, stąd uwzględnienie wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego prowadziłyby do zbędnej przewlekłości postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził zapłaty kwoty 50.000 USD, powołując się umowę zawartą w formie ustnej, w ramach której pozwany zobowiązać się miał do znalezienia odpowiadającego wskazaniom powoda (...) w U., zakupu auta na licytacji, naprawy pojazdu w U. i zorganizowania jego transportu do P. wraz z odprawą celną. Żądana kwota odpowiada zaś kwocie, która przekazana została w następstwie dyspozycji pozwanego na rachunek osoby trzeciej za naprawę pojazdu, a która to naprawa nie została faktycznie wykonana. Powód wywodzi zatem swoje roszczenie z nienależytego wykonania zobowiązania z umowy.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie ustaleń, na których oparte zostało żądanie powoda, a mianowicie, że pozwany zawarł z powodem umowę, na podstawie której miałby się zobowiązać do pośredniczenia w zakupie dla powoda samochodu oraz do zapewnienia naprawy tego samochodu jeszcze na terytorium U.. Nie można również stwierdzić, że pozwany miał zagwarantować iż auto zostanie zakupione i przybędzie na obszar P. w stanie zdatnym do użytku i wymagającym jedynie takich przeróbek, które są konieczne do zarejestrowanie pojazdu w Polsce, a w konsekwencji - iż ponosi odpowiedzialność za jego stan techniczny. Zgodnie z art. 6 kc na powodzie spoczywał ciężar procesowy związany z wykazaniem twierdzeń o faktach, na których opiera żądanie pozwu. Powód zaś nie udowodnił swego twierdzenia o zawarciu przez strony umowy o treści opisywanej w pozwie. Co więcej - materiał dowodowy podważa tezę prezentowaną przez powoda, iż pozwany miał zapewnić naprawę pojazdu na terytorium U.. Sąd zwraca uwagę na treść korespondencji stron wymienianej po dopłynięciu pojazdu do G., a przed jego dostarczeniem do W., w której pozwany informował powoda, że pojazd znajduje się w stanie jak na zdjęciach przekazywanych przed jego zakupem (tj. w stanie uszkodzonym). Ponadto na początku marca 2015 roku pozwany korespondencyjnie przekazywał powodowi informacje o sprzedawcach części koniecznych do naprawy pojazdu. Wysyłanie tej treści korespondencji przez pozwanego do powoda byłoby irracjonalne, gdyby istotnie – jak twierdził powód – pozwany przyjął na siebie obowiązek zorganizowania i zagwarantowania naprawy samochodu jeszcze na terytorium U.. Twierdzeniom powoda przeczą również zeznania świadków A. J. (1), S. Ś. – K. i J. G., którzy relacjonowali, że powód był zadowolony odbierając dostarczone mu auto i planował podziękować pozwanemu za pomoc w jego zakupie i sprowadzeniu.

Zaznaczyć należy, iż samo twierdzenie powoda, że łączyła go z pozwanym umowa, nie poparte dodatkowymi wiarygodnymi dowodami jest niewystarczające. Tym bardziej, że pozwany zdecydowanie zaprzeczył, aby przyjął na siebie jakiegokolwiek zobowiązanie, w szczególności, by miał jakikolwiek udział w zleceniu naprawy pojazdu, czy by miał zapewnić jego naprawę i konsekwentnie twierdził, że pomagał powodowi w zakupie i sprowadzeniu auta jedynie grzecznościowo. Zdaniem Sądu prawidłowości relacji pozwanego nie podważa akcentowana przez powoda okoliczność, iż to pozwany wskazał powodowi numer rachunku bankowego, na jaki miała zostać przelana cena nabycia auta, zaliczka na zakup części i wynagrodzenie za naprawę pojazdu. Pozwany twierdził, iż pośredniczył w kontaktach powoda z pracownikami firmy sprzedającej pojazd i jedynie przekazał otrzymane od nich informacje, a powód nie zaoferował żadnego dowodu na okoliczności przeciwne.

Konkludując, Sąd stoi na stanowisku, iż powód nie udowodnił by pozwany przyjął na siebie zobowiązanie zorganizowania skutecznej naprawy blacharskiej nabytego przez powoda pojazdu, a więc brak jest podstaw do przyjęcia by pozwany zobowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania tego zobowiązania (tj. zwrotu środków wydatkowanych zaliczkowo na zakup części i na naprawę). Zaoferowany przez powoda materiał dowodowy okazał się także niewystarczający dla ustalenia by pozwany dopuścił się względem powoda czynu niedozwolonego, mającego polegać na – jak należy domniemywać - współdziałaniu w doprowadzeniu powoda do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Powód nie udowodnił bowiem by pozwany pozostawał w jakichkolwiek relacjach z amerykańską firmą, na rzecz której powód dokonał przelewu środków przeznaczonych na naprawę pojazdu i zakup części do pojazdu i by osiągnął z owego działania korzyść. Sąd zauważa także, że powód nie wykazał by podejmował działania zmierzające od wyegzekwowania zwrotu środków od swojego (...) kontrahenta oraz na jakiej podstawie obarcza pozwanego odpowiedzialnością za samodzielnie podejmowane i realizowane decyzje (finalnie to powód decydował czy zakupi dany samochód i samodzielnie dokonywał wszystkich płatności). Skutkowało to oddaleniem powództwa, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, zasądając od powoda, jako strony przegrywającej sprawę, na rzecz pozwanego poniesione koszty postępowania. Na koszty te składały się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 7.200zł (ustalone na podstawie §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w zw. z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.